

T. Alkotmánybíróság részére
A Fővárosi Törvényszék útján
Ügyszám: 102.K.706.995/2021/7

Elektronikus iratról
készített másolat

2022 JÚN 14.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 19.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-irat	
Érkezett:	2022 JÚN 14.
PÉLDÁNY: 1	iv. üllő
MELLÉKLET: 7	KÖZTÜK: 16M
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON: 706 995/21	

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § bekezdése alapján [REDACTED]
[REDACTED] jelen beadványunkhoz csatolt meghatalmazással igazolt jogi
képviselőm, dr. Muhi Erika [REDACTED] útján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék
102.K.706.995/2021/7 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az At. 43. § (1) bekezdésének
megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2021. november 12-én azzal a kérelemmel fordultam Budapest Főváros Kormányhivatala alpereshez,
hogy az ukrán névváltoztatási anyakönyvi kivonat és a 2021. június 17-én kiállított, 2031. június 7-ig
érvényes személyazonosító igazolvány adatai alapján jegyezze be az anyakönyvbe az [REDACTED]
nevet, mivel a magyar személyi igazolványomban még [REDACTED] név szerepel, ami
névváltoztatásomra tekintettel nem felel meg a valóságnak.

Kérelmem jogalapjaként a nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban:
Nmjtv.) 16. § (5) bekezdését és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (a továbbiakban: At.)
49. § (1) bekezdését jelöltem meg.

Budapest Főváros Kormányhivatala Állampolgársági és Anyakönyvi Főosztály elutasította kérelmemet.
Indoklásában kifejti, hogy abban az esetben lehet mellőzni az irányadó külföldi jog alkalmazását, ha
annak eredménye az adott ügyben nyilvánvalóan és súlyosan sértené a magyar jogrendszer alapvető
érdekeit és alkotmányos elveit.

A kormányhivatal álláspontja szerint az ügyfél születési nemének nem megfelelő utónév elismerése a
magyar közrendbe ütközőnek tekinthető, így a hazai anyakönyvi nyilvántartásba nem jegyezhető be.

Az alperes döntését ezen túlmenően az At. 44. § (3) bekezdésére, az Nmjtv. 12. § (1) bekezdésére
alapította. Kifejtette, hogy a Magyar Tudományos Akadémia (a továbbiakban: MTA) Nyelvtudományi
Intézet honlapján 2021. november 1-jén közzétett, anyakönyvi bejegyzésre alkalmasnak minősített
utónevek jegyzékében a [REDACTED] név kizárólag a férfinevek között szerepel, a női nevek között azonban
nem, [REDACTED] formában sem. Rögzítette, hogy a felperes más állam joga szerint érvényesen bejegyzett,
ugyanakkor születési nemének nem megfelelő utónév elismerése a magyar közrendbe ütközőnek
tekinthető, ezért az a hazai anyakönyvi nyilvántartásba nem jegyezhető be.

A Fővárosi Törvényszék 2022. március 24. napján kelt, jogi képviselőm által 2022. április 12. napján
átvett ítéletében a keresetet elutasította, és perköltség megfizetésére kötelezett.

A törvényszék indoklásában kifejtette:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 1 5 5 1 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 JÚL 01.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	12 db Jui

SC: 06.30. A

[17] „A bíróság ennek okán azt vizsgálta, hogy a hazai jogi szabályozás alapján a felperesi kérelem teljesíthető-e, amely során az alperes elutasító döntése indoklására figyelemmel az Nmjt. közrendi záradékának perbeli alkalmazhatóságát vizsgálta. Az Nmjt. 12. §-ához fűzött jogalkotói indokolás értelmében „A törvény általános szabályként írja elő, hogy a felhívott külföldi jog nem alkalmazható, ha az alkalmazás eredménye elviselhetetlen lenne a magyar jogrendszer alapvető értékrendje szempontjából. A közrendi záradék tehát egy generálklauzula, amelynek tartalommal megtöltése a jogalkalmazó feladata. A jogalkalmazó dönti el, hogy az adott ügyben alkalmazandó külföldi joggal szemben mikor szükséges a magyar jogrendszer alapvető értékeinek és alkotmányos elveinek védelme. Közrendbe ütközik például, ha a külföldi jog alapján a fiú leszármazott kétszer annyit örököl, mint a lány leszármazott, vagy ha a gyermek szülői felügyeleti jogát a szülők vallási hovatartozása, vallásuk gyakorlása alapján kell megítélni. Közrendbe ütközés esetén szükséges a közrend sérelmének elhárítása. Ha viszont a közrend sérelme másként nem hárítható el, a magyar jog rendelkezéseit kell alkalmazni a mellőzött külföldi jog helyett.”

[22] „A bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy az At. szabályozási rendszere alapján a közrend súlyos sérelmét jelenti az olyan névválasztás, ami nem a születési nemnek megfelelő, a Nyelvtudományi Intézet által közzétett utónévjegyzékben sem szerepel a születési nem szerint adható utónevek között.”

Ezt követően felülvizsgálati kérelemmel fordultam a Kúriához 2022. május 11. napján. A Kúria 2022. május 24. napján kelt, jogi képviselőm által 2022. május 26. napján átvett végzésében a felülvizsgálati kérelmet visszautasította. Indoklásában kifejtette, hogy kérelmem nem tartalmazza az azt megalapozó jogszabálysértést, annak a jogszabályhelynek a pontos megjelölését, amit a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletében sértett.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Én, mint kérelmező a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem. A Fővárosi Törvényszék érdemi döntésében elutasította a keresetet. A Kúria pedig visszautasította a felülvizsgálati kérelmet.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Fővárosi Törvényszék 102.K.706.995/2021/7 számú jogerős ítélete dr. Muhi Erika meghatalmazott jogi képviselőm részére került kézbesítésre, közlésre 2022. április 12. napján, elektronikus úton.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő 2022. június 13. napján telik le.

Mindezek alapján [REDACTED] alkotmányjogi panaszt előterjesztő nyilatkozta, hogy az Abtv-ben rendelkezésre álló hatvan napos határidő megtartása került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az eljárás 2021. november 9. napján az én kérelmemre indult, én kérelmeztem, hogy az anyakönyvbe jegyezzék be az Ukrajnában megváltoztatott nevemet, amely szerint engem már [REDACTED] hívnak. A közigazgatási perben felperesként vettem részt.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Fővárosi Törvényszék ítélete olyan téves jogértelmezésen alapul, amely alkotmányjogi jelentőségű, valamint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel.

A Törvényszék ítélete kizárólag a Nmjt. 12. § (1) bekezdésére hivatkozva utasította el a kérelmemet.

Idézi is az ítélet a kommentár azon részét, amelyben lehetséges példákon mutatja be a jogalkotó a közrendbe ütközést. A példákban (fiú kétszer annyit örököl, vagy a szülői felügyeleti jogot a szülők vallása alapján kell megítélni) józan ésszel belátható, hogy valóban szükséges a közrend sérelmének az elhárítása, hiszen az egyenlő bánásmód alkotmányos követelménye sérülne ellenkező esetben. Az én esetemben pedig ennek épp az ellenkezője történik, én szenvedtem el a hátrányos megkülönböztetést, emberi méltóságom megsértését, a magánéletem tisztelőben tartásához fűződő jog sértelmét, amikor nem használhatom Magyarországon a [REDACTED] nevet.

Az Nmjt. 16. § (5) Magyar állampolgár más állam joga szerint érvényesen bejegyzett születési és házassági nevét belföldön el kell ismerni, ha az érintett magyar állampolgár vagy házastársa e másik államnak is állampolgára, vagy az érintett magyar állampolgár szokásos tartózkodási helye abban az államban van. Nem lehet olyan nevet elismerni, amely a magyar közrendbe ütközik.

At. 49. § (1) értelmében pedig (...) Nem kell a névváltoztatást engedélyezni, ha a magyar állampolgár az Nmjt. 16. § (5) bekezdése alapján viselheti a külföldön érvényesen bejegyzett nevet.

Ahogy azt a Törvényszék ítélete is kifejti közrendi záradék egy generálklauzula, zsinórmérték, és a jogalkalmazók feladata tartalommal való megtöltése. Nem elég állítani, hogy egy név a magyar közrendbe ütközik, meg is kell indokolni, hogy miért. Ilyen részletes indokolást azonban sem a Kormányhivatal határozata, sem a Törvényszék ítélete nem tartalmaz. Nem nevezi meg, hogy pontosan mely alapvető érdekeket, illetve alkotmányos elveket sértené nevem bejegyzése. Önmagában az a tény, hogy a magyar anyakönyvi jogszabályok nem teszik lehetővé, hogy egy személy olyan utónevet viseljen, amely nem illeszkedik a neméhez, nem elégséges indok, hiszen az Nmjt. alapján kettős állampolgárok esetén, mint amilyen én is vagyok, adott esetben olyan külföldi jogot is alkalmazni kell, amely a magyar jogszabályoknak ellentmond. Az ilyen jogszabályok alkalmazása csak akkor kizárt, ha az alapvető érdekeket és alkotmányos elveket sért. A Kormányhivatal feladata annak bizonyítása, hogy jelen esetben milyen alapvető érdekek és alkotmányos elvek sérülnének a kérelem teljesítésével, egyúttal mérlegelve azt is, hogy a kérelemben foglalt bejegyzés elmaradása esetlegesen milyen alapvető jogokat és alkotmányos elveket sért. Ezt azonban a Kormányhivatal elmulasztotta, és erre a Törvényszék sem hívta fel a figyelmet. A határozat és az ítélet tehát nem fejti ki, hogy mely alapvető érdekek és alkotmányos elvek sérelme igazolja a közrendi záradék alkalmazását.

Nem vitás, hogy lehetetlen taxatív módon felsorolni az eseteket, amikor a közrendi záradék alkalmazásának helye van. Ugyanakkor a külföldi jog alkalmazásának a magyar közrendbe ütközés miatti mellőzéséről szóló döntés során figyelembe kell venni és alkalmazni kell azokat a Magyarország által ratifikált és kihirdetett nemzetközi egyezményeket is, amelyek az egyes, a döntés szempontjából érintett jogok védelmét biztosítják.

A Törvényszék azonban adós maradt a tényszerű, valós indokokkal. Nem tartalmazza az ítélet, hogy a közrendbe ütközés pontosan miben nyilvánul meg, vagy az alkotmányos értékrend védelme mit takar. Nem tesz más az ítélet, mint újra és újra idézi az Nmjt. szövegét, de azt tartalommal nem tölti meg.

Az eljárás során hivatkoztam a C-637/16. számú EUB ügyre, amelynek kapcsán azt a megállapítást tette a Törvényszék, hogy az nem alkalmazható jelen ügyben. A Törvényszék mindezt arra alapozza, hogy az ítélet tartózkodási jog, nem pedig névviselés tárgyában született. Ez igaz ugyan, de az ítéletben lefektetett alapelv alkalmazható más jogterületeken, így a jelen ügyben is. A Coman-ügy ugyanis épp a közrendi klauzula alkalmazhatósága szempontjából tesz érdemi megállapításokat, függetlenül attól, hogy az mely jogterületen merül fel. Az EUB döntése azt mondja ki ugyanis, hogy a közrendre csak abban az esetben lehet hivatkozni, ha az valós társadalmi fenyegetéssel jár. „[44] Egyébként a Bíróság már többször emlékeztetett arra, hogy a „közrend” fogalmát mint valamely alapvető szabadságtól való eltérés igazolását szigorúan kell értelmezni, oly módon, hogy annak tartalmát az egyes tagállamok ne határozhatják meg egyoldalúan az uniós intézmények ellenőrzése nélkül. Ebből következően a közrendre kizárólag egy alapvető társadalmi érdeket érintő, valós és

megfelelően komoly fenyegetés esetében lehet hivatkozni (lásd ebben az értelemben: 2016. június 2-i Bogendorff von Wolffersdorff ítélet, C-438/14, EU:C:2016:401, 67. pont; 2017. július 13-i E ítélet, C-193/16, EU:C:2017:542, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat)."

Azt állapítja tehát meg az EU bírósága, hogy kizárólag akkor lehet a közrendre hivatkozni, ha az valós és megfelelően komoly fenyegetést jelent az adott társadalom ellen.

Álláspontom szerint azért kell szigorúan értelmezni a közrend fogalmát – ahogy az az EUB döntésből is levezethető – hogy elkerülhetőek legyenek az olyan visszasságok, amikor valakit máshogy hívnak egy és máshogy egy másik országban. Ebből kiindulva ezen ügyben irreleváns, hogy a Nyelvtudományi Intézet utónév listáján milyen nevek szerepelnek. Az utónév lista egy zárt felsorolás. A külföldön történt anyakönyvezések esetében az Nmjt. 16. § (1) bekezdését kell alkalmazni, eltekinteni attól, hogy az adott név szerepel-e az utónévlistán, és elismerni a külföldön anyakönyvezett nevet, hiszen egy spanyol, egy arab, vagy angol név bizonyosan nincs benne az utónév listában, még akkor sem, ha időről időre újabb és újabb nevek kerülnek fel a listára.

Ezen túlmenően az Nmjt. -hez fűzött kommentár is hangsúlyozza, hogy a közrendbe ütközés az adott egyedi tényállás tekintetében bekövetkezett konkrét tolerálhatatlan végkifejlet tükrében vizsgálendő. Az ítélet azonban azt sem mondja meg, hogy mi az a konkrét tolerálhatatlan végkifejlet, amely miatt én nem használhatom a [REDACTED] nevet.

Nem vizsgálta azt sem a Törvényszék, hogy az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a névviseléshez való jog nem korlátozható, elidegeníthetetlen, érinthetetlen jog.

Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tehát, hogy a közrendi klauzula alapján mi az a konkrét tolerálhatatlan végkifejlet, amely alapján nem lehetséges egy másik országban bejegyzett név hazai anyakönyvezése.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény I. cikke az ember alapvető jogairól rendelkezik

„AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Az Alaptörvény II. cikke értelmében az emberi méltóság sérthetetlen, és minden embernek joga van az emberi méltósághoz.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében pedig a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. A jogszabályok és az Alaptörvény értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő célt szolgálnak.

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése értelmében „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alkotmánybíróság több helyütt foglalkozott a névviselés kérdésével. Az Alkotmánybíróság 27/2015. (VII. 21.) AB határozatában megerősítette az 58/2011 (XII. 7.) AB határozatot mely kimondta: *„[á]tfogóan az Abh. foglalkozott a névhez való joggal, illetve annak részeként a névviseléshez, névváltoztatáshoz való joggal. Az Abh. megállapította, hogy a névhez való jog, mint az ember önazonosságának kifejezésére szolgáló megnevezéshez való jog abszolút szerkezetű alapjog, vagyis az állam által nem korlátozható. Ahogy az Abh. fogalmazott: „[a] saját névhez való jog csak a jog teljességével van fogalmi azonosságban, tehát a maga egészében »lényeges tartalom«, s ilyenként nem korlátozható, vagyis elidegeníthetetlen, érinthetetlen jog, amely felett az állam nem rendelkezhet. Minden embernek kell, hogy legyen saját neve és ez a név nem helyettesíthető sem számmal, sem kóddal, sem egyéb szimbólummal. A saját név a személy identitásának egyik – mégpedig alapvető – meghatározója, amely azonosítását, egyúttal másoktól való megkülönböztetését is szolgálja, ezért a személy individualitásának egyedi, helyettesíthetetlen voltának egyik kifejezője. [...] Ugyanilyen megítélést és védelmet kaphat a saját név viseléséhez való jog is, amely a saját névhez való jognak kifelé, mások felé való megjelenítése.” (ABH, 2001, 527, 542.)” (Indokolás [24])*

A 6/2018. (VI. 27.) AB határozatban a bíróság egyhangúan az eset konkrét körülményein túlmenően általános alapelvként fektette le, hogy *„minden embernek elidegeníthetetlen joga van az önazonosságát kifejező saját nevéhez és annak viseléséhez (...) az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a névváltoztatásra vonatkozó szabályozásra továbbra is a jogi kérdésként tekint.*

A 6/2018. (VI. 27.) AB határozat egyértelműen kimondja, hogy [44] *„Fentiek értelmében minden embernek elidegeníthetetlen joga van az önazonosságát kifejező saját nevéhez és annak viseléséhez.”*

Az 58/2001. (XII. 7.) AB határozat ugyan megállapítja, hogy *„A névjog egyéb elemei – így különösen a névválasztás, a névváltoztatás, a névmódosítás – a jogalkotó által alkotmányosan korlátozhatók.”* Az ilyen korlátozásra is azonban csak szűk körben, *„a ’szükségesség és arányosság’ tesztje alapulvételével”* kerülhet sor (u.o.).

Még ha a T. Bíróság úgy is ítéli meg, hogy a fent kifejtettekkel ellentétben alapvető érdekeket és alkotmányos elveket sért, ha egy nő általában férfiak, vagy egy férfi általában nők által viselt nevet visel, esetemben arra is tekintettel kell lenni, hogy kettős állampolgár vagyok és ukrán irataimban már a [REDACTED] nevet viselem. Esetemben tehát nem névváltoztatásról, hanem a külföldi névviselés hazai elismeréséről van szó, erre utal az is, hogy az Nmjt. 16. § (5) nem a névváltoztatás, hanem a „más állam joga szerint érvényesen bejegyzett születési név elismerése” fordulatot használja, amelyről a hatóságok egészen más eljárásrendben döntenek. Álláspontom szerint tehát a jelen ügyben nem az 58/2001. (XII. 7.) AB határozatban korlátozhatónak minősített névváltoztatás, hanem az ezen ítélet által nem korlátozható névviselés tárgyában kell a T. Bíróságnak állást foglalnia.

Az Alkotmánybíróság megállapításait figyelembe véve tehát az én esetemben a névviseléshez való korlátozhatatlan jogomat sérti az ítélet, hiszen én az ukrán irataimban szereplő nevem elismerését kezdeményeztem. Ebből pedig az következik, hogy az én névviselésem nem ütközhet az Nmjt. 12. §-ban szabályozott közrendi klauzulába. Korlátozhatatlan alapvető jog alkalmazása az alkotmányos elvek érvényesülését jelenti, és mint ilyen nem lehet ellentétes a magyar jogrend alapvető érdekeivel.

A Fővárosi Törvényszék ítélete kizárólag arra alapozta a közrendsértést, hogy a bejegyzett születési nemem és a nevem ████████ nem egyezik, hiszen Nyelvtudományi Intézet utónév jegyzékében a ████████ fiú névként szerepel.

Nem vizsgálta azonban azokat az összefüggéseket, amelyekre az ítélet indokolása [24] pontjában maga is utal. Jelesül, hogy jogszabályok értelmezésekor elsősorban azt kell vizsgálni, hogy azok a józan észnek, a közjónak megfeleljenek, erkölcsös és gazdaságos célt szolgáljanak.

Épp az mond ellent a józan észnek, hogy Magyarországon és Ukrajnában más néven tartanak nyilván, amely az én életemet nagyban megnehezíti. Ahogy azt már kereseti kérelmemben is kifejtettem többek között rendkívüli nehézséggel jár a hazautazásom Ukrajnába, amiatt, hogy más név szerepel a magyar és más az ukrán irataimban.

Az indokolás [25] pontjában kifejti az ítélet, hogy a közrendi záradék nem a felperessel mint kettős állampolgárra szembeni diszkrimináció eredménye, hanem a hazai jog alkotmányos értékrendjének védelmét hivatott biztosítani.

Az Alkotmánybíróság ugyancsak több határozatában kimondta, hogy a diszkrimináció mentesség az egész jogrendet átjárja, azaz minden esetben figyelemmel kell lenni arra, hogy senkit ne érhessen hátrányos megkülönböztetés az eljárások és a jogszabályok alkalmazása során. Tehát, szemben azzal, amit a Törvényszék ítélete a [25] pontban megállapít én is és bármely más, magyar anyanyelvű ukrán-magyar, szlovák-magyar, román-magyar stb. kettős állampolgár hátrányt szenved a nem magyar utónevű kettős állampolgár személyekhez képest. A nem magyar anyanyelvű kettős állampolgárok esetében az alperes nem vizsgálná, nem tudná vizsgálni, hogy a külföldön névváltoztatási eljárás keretében megváltozott nevük nemüknek megfelel-e, hiszen az ilyen utónevek az MTA Nyelvtudományi Intézete által közzétett listában nem szerepelnek.

Ahogy azt a nemzetközi magánjoggal foglalkozó szakirodalom megjegyzi: „A közrend változó tartalmának megítélésénél elsősorban az Alaptörvény és az abban foglalt jogok egy egzakt mércével adják meg a jogalkalmazó számára a magyar társadalmi-jogi értékrendet, de taxatív felsorolása ezeknek az értékeknek és elveknek nem lehetséges, mert a "klauzula olyannyira függ az idő és körülmények változásától, hogy megrögzítése alkalmazhatatlanságát vonná maga után". [107] Ezért a jogalkotó csak némi zsinórmértéket adhat, így e nyitott norma konkrét tartalommal való kitöltése a bíróságok mérlegelésétől függ. [108] Ez a művelet pedig a fórumtól "finom megkülönböztetéseket, az erkölcsi rend körébe eső értékítéletet, a törvény célját és alkalmazásának jogi hatását ismerő ténykedést igényel".¹

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozó nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához.

¹ Szabó Sarolta: Az új nemzetközi magánjogi törvény egyes általános részi kérdéseiről* (JK, 2018/11., 449-463. o.)

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

- Kérelem Budapest Főváros Kormányhivatala Hazai Anyakönyvi Osztály részére 2021. november 9.
- Budapest Főváros Kormányhivatala Állampolgársági és Anyakönyvi Főosztály 2021. november 17. napján kelt határozata
- 2021. december 20. napján kelt kereset
- Fővárosi Törvényszék 2022. március 24. napján kelt ítélete
- Felülvizsgálati kérelem
- A Kúria 2022. május 24. napján kelt végzése

Kelt: Budapest, 2022. június 13.

[REDACTED]

indítványozó

akinek képviseletében:

[REDACTED]

ügyvéd

[REDACTED]

DR. MUHI ERIKA
ÜGYVÉD

[REDACTED]

DR. MUHI ERIKA
ÜGYVÉD

[REDACTED]

